Skógarás 7-11 og 13-17.

Samkvæmt skipulags- og byggingarlögum hefur borgarstjórn Reykjavíkur þann 12. október 1999 samþykkt breytingu á deiliskipulagi Suður-Selàss með stækkun lóðanna Skógarás 7-11 og 13-17 fyrir nýja staðsetningu byggingarreits fyrir hluta bílskúra.

Skipulagsbreytingin hefur verið send Skipulagsstofnun til yfirferðar.

Breytingin öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 28. febrúar 2000.

Þorvaldur S. Þorvaldsson skipulagsstjóri.

22. febrúar 2000 Nr. 129

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Sveitarfélagið Hornafjörð.

I. KAFLI

Um reglu, hreinlæti og góða umgengnishætti á almannafæri.

1. gr.

Skilgreiningar.

Með *almannafæri* er í samþykkt þessari átt við götur og svæði, ætluð til almenningsnota, og eftir því sem við á um aðra staði, sem opnir eru almenningi, íþróttamannvirki, verslanir, veitingastaði, bifreiðastöðvar, biðskýli, söfn, bryggjur o.fl.

Með *þéttbýli* er í samþykkt þessari átt við þyrpingu húsa þar sem búa a.m.k. 50 manns og fjarlægð milli húsa fer að jafnaði ekki yfir 200 m.

2. gr.

Um reglu og næði.

Bannað er að valda ónæði sem raskar næturró manna. Enginn má sýna öðrum áreitni á almannafæri eða sýna þar af sér ósæmilega háttsemi.

Uppþot, áflog eða önnur háttsemi, sem raskar allsherjarreglu, mega ekki eiga sér stað á almannafæri og ekki mega menn þyrpast þar saman eða viðhafa háttsemi sem truflar umferð eða veldur öðrum vegfarendum óþægindum.

Lögreglustjóri getur bannað notkun hátalara, hljómflutningstækja, hljóðfæra eða annars þess háttar, á eða við almannafæri, ef ástæða er til að ætla að slík tæki geti valdið ónæði eða truflun.

3. gr.

Hlýðnisskylda almennings við lögreglu.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis þegar lögreglan krefst þess. Almenningi er skylt að hlýða fyrirmælum sem lögreglan gefur.

4. gr.

Um biðraðir.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri og bíður þar eftir afgreiðslu eða aðgangi svo sem við miðasölur, skemmtistaði, verslanir, biðstöðvar almenningsvagna og aðra afgreiðslustaði, skal fólk raða sér þannig að þeir, sem fyrstir koma, fái fyrst afgreiðslu.

5. gr.

Góðir umgengnishættir og hreinlæti á almannafæri.

Öllum ber að gæta þess að ganga vel um og gæta fyllsta hreinlætis á almannafæri. Enginn má þar skemma né færa úr stað hluti, sem ætlaðir eru til almenningsnota eða prýði. Þetta á einnig við þann hluta af húsum og öðrum mannvirkjum, sem liggja að almannafæri.

Þess skal gætt að troða ekki ræktaða bletti, grasreiti, blómabeð og limgerði á almannafæri og bannað er að slíta þar upp gróður.

6. gr.

Um auglýsingar og skilti.

Á hús og önnur mannvirki sem liggja að almannafæri sem og hluti á almannafæri má ekki mála eða teikna og ekki festa auglýsingar, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Auglýsingar á fjölfölduðum veggspjöldum má einungis festa á skiltastanda eða þar til gerða auglýsingafleti sem leyfi er fyrir. Slíkar auglýsingar skal fjarlægja þegar þær hafa þjónað tilgangi sínum og er þeim sem setti þær upp skylt að bæta úr spjöllum sem uppsetning eða brottnám auglýsinga kann að hafa valdið, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

Samkvæmt samþykkt nr. 468/1999 um uppsetningu auglýsingaskilta á Hornafirði þarf leyfi byggingar- og skipulagnefndar til að setja upp föst auglýsingaskilti eða aðrar varanlegar auglýsingar sem eru stærri en 1,0 m^2. Staðsetning og útlit skilta má ekki fara í bága við umferðaröryggi og fullt tillit skal tekið til nábýlis- eða grenndarréttar.

Óheimilt er að setja upp auglýsingar meðfram vegum eða annars staðar utan þéttbýlis. Þó er heimilt, að setja upp látlausar auglýsingar um atvinnurekstur eða þjónustu eða vörur á þeim stað þar sem slík starfsemi eða framleiðsla fer fram. Umhverfisráðuneytið setur á grundvelli náttúruverndarlaga nánari reglur um skilti utan þéttbýlis.

7. gr.

Friðhelgi heimila og annarra híbýla.

Enginn má án leyfis húsráðanda láta fyrir berast á eða í húsi hans, á lóðum eða á girðingum, sama á við um þessa staði og aðra sambærilega ef lögregla bannar það, enda verði það talið geta valdið óþægindum eða hættu.

Ekki má fara í híbýli manna í söluerindum, ef einhver húsráðenda leggur við því bann.

8. gr.

Um hollustuhætti og mengunarvarnir.

Í samræmi við ákvæði heilbrigðisreglugerðar, nr. 149/1990 með síðari breytingum, sbr. 4. gr. laga um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998, er bannað að skilja eftir, flytja eða geyma muni eða úrgang á þann hátt að valdið geti skaða, mengun eða lýti á umhverfinu. Þetta gildir jafnt um smærri sem stærri hluti svo sem kerrur, bíla, bílhluta, báta, skipsskrokka o.fl. Kappkosta skal að geyma muni og húsdýraáburð á snyrtilegan hátt og á afmörkuðum svæðum þannig að hverskyns mengun verði sem minnst.

Heimilt er bæjaryfirvöldum að fjarlægja framangreinda hluti, þ.m.t. númerslausar bifreiðar og bílflök að undangenginni aðvörun, t.d. með álímingarmiða með aðvörunarorðum þar sem tiltekinn er ákveðinn frestur eiganda til úrbóta. Frestur þessi skal að jafnaði vera 7 dagar en þó skemmri ef hætta eða mengun stafar af.

Bílflökum og öðrum verðlausum hlutum er heimilt að farga strax að fresti loknum. Númerslausar bifreiðar sem þannig eru teknar, skulu vera í vörslu bæjaryfirvalda í 45 daga að fresti loknum, en þeim síðan fargað hafi eigandi ekki fyrir þann tíma leyst þær út gegn áföllnum kostnaði, þ.m.t. dráttar- og geymslugjaldi. Liggi fyrir skrásetningarnúmer bifreiðar, vélarnúmer eða annað sambærilegt, þannig að kunnugt sé um eiganda hennar skal honum

tilkynnt um förgunina með tryggilegum hætti með 15 daga fyrirvara. Þá skal viðkomandi sýslumanni, eftir atvikum bifreiðaskrá, og veðhöfum, sé um þá kunnugt, gert viðvart um förgunina með 15 daga fyrirvara.

Áfallinn kostnað vegna töku og geymslu númerslausra bifreiða er heimilt að innheimta hjá eigendum bifreiðanna sbr. 39. gr. samþykktar þessarar. Þá skal og heimilt að selja nýtilega hluti úr bifreiðum, sem fara skal með samkvæmt framansögðu, til þess að mæta kostnaði vegna töku og geymslu þeirra, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

9. gr.

Umgengnisreglur.

Bæjarstjórn getur sett umgengnisreglur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli, lystigarða og önnur opinber svæði, enda séu reglurnar festar upp við innganginn eða á öðrum áberandi stað.

10. gr.

Dýravernd og veiðar.

Óheimilt er að áreita dýr eða raska friði þeirra, svo hættu eða ónæði geti valdið. Þá má enginn raska friði fugla á friðuðum útivistarsvæðum, sbr. auglýsingu nr. 427/1982 um fólkvang í Óslandi. Ákvæði þetta á þó ekki við um meindýr, varg o.fl. er sérreglur gilda um.

Skotveiðimenn skulu í hvívetna gæta fyllstu varúðar við veiðarnar. Óheimilt er að stunda skotveiðar í eða við þéttbýli. Þó má stunda veiðar á fugli og sel af báti í Hornafirði, í samræmi við hefð, enda sé fyllsta öryggis gætt og þess að raska ekki hagsmunum æðarræktenda og fólkvangs í Óslandi.

Að öðru leyti vísast til ákvæða laga um dýravernd, nú lög nr. 15/1994 og laga um vernd, friðun og veiðar á villtum fuglum og villtum spendýrum, nú lög nr. 64/1994.

11. gr.

Búfjárhald og lausaganga húsdýra.

Um búfjárhald fer eftir samþykktum sveitarfélagsins um það efni, sbr. samþykkt um búfjárhald á Höfn, nr. 125/1993. Bæjarstjórn getur með heimild í lögum nr. 46/1991 um búfjárhald, forðagæslu o.fl. lagt þá kvöð á eigendur búfjár að þeir hafi fé sitt í öruggum vörslum.

Um hundahald og lausagöngu hunda og katta fer eftir samþykkt um hunda- og kattahald í Hornafirði, nú nr. 382/1995.

II. KAFLI

Almennar reglur um öryggi á almannafæri, skyldur húsráðenda o.fl.

12. gr.

Skyldur húsráðenda.

Meðferð vatns, s.s. við þrif og gluggaþvott, er óheimil nema í frostlausu veðri, ef þrifin valda rennsli á gangstétt eða götu eða geta valdið truflun á umferð á annan hátt. Haga skal þrifunum þannig að sem minnst ónæði stafi af þeim fyrir vegfarendur.

Í götubrunna og göturæsi má ekki hella mengandi efnum s.s. olíum, spilliefnum o.s.frv. Húseigandi eða umráðamaður skal halda gangstígum, stéttum og tröppum á lóð sinni hreinum af snjó og klaka svo sem kostur er, svo og fjarlægja af húsi sínu snjó og grýlukerti, sem fallið geta niður og valdið hættu fyrir vegfarendur.

Húseigendum er skylt að hlíta fyrirmælum bæjarstjórnar um frágang girðinga o.þ.h. sem liggja að almannafæri. Einnig skal húsráðendum skylt að snyrta allan gróður, þ.m.t.

trjágróður, sem liggur að almannafæri og hamlar umferð vegfarenda eða tálmar útsýni við gatnamót. Gróður, s.s. tré, runnar o.s.frv., skulu ekki skaga út í eða út yfir gangstéttar, gangstíga eða götur, þó er heimilt að þau skagi út yfir, ef hæð þeirra er a.m.k. 2,8 m yfir gangstétt eða gangstíg, en 4,0 m yfir götu. Nánari reglur um skerðingu gróðurs skulu settar af byggingar- og skipulagsnefnd Hornafjarðar og kynntar með tryggilegum hætti. Hlíti húseigandi eða lóðarhafi ekki fyrirmælum bæjarstjórnar um frágang samkvæmt þessari grein er heimilt að láta vinna verkið á hans kostnað enda sé honum tilkynnt um það með hæfilegum fyrirvara, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

Húseiganda eða umráðamanni húseignar er skylt að sjá til þess að hreinsa upp allt rusl sem frá þeim berst og annað er veldur óþrifnaði og óprýði við hús þeirra, lóðir, aðliggjandi götur eða torg.

13. gr.

Um skipulagðar hópgöngur og útifundi.

Tilkynna skal lögreglustjóra um skipulagðar hópgöngur og útifundi. Þátttakendur skulu hlýða fyrirmælum lögreglu svo gæta megi góðrar reglu og umferðaröryggis.

14. gr.

Um meðferð elds og skotvopna.

Á almannafæri má ekki ganga með logandi blys, kveikja í bálköstum, kveikja í eldfimum efnum eða sprengiefnum, nema með leyfi lögreglustjóra. Einnig skal leita leyfis lögreglustjóra til að halda flugeldasýningar. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót og á þrettándanum.

Vopnaburður á almannafæri er bannaður, sbr. 21. og 30. gr. vopnalaga nr. 16/1998. Heimilt er þó að bera á sér bitvopn þar sem eðlilegt og sjálfsagt getur talist, svo sem við vinnu eða veiðar eða í öðrum tilvikum þegar engin hætta er því samfara.

Skotfélögum eða öðrum aðilum er óheimilt að efna til skotkeppni eða skotæfinga nema á svæði, sem hlotið hefur viðurkenningu lögreglustjóra.

15. gr.

Um umgengni við ísilögð vötn.

Ef ís á vötnum eða tjörnum er ótryggur, getur lögreglustjóri bannað að farið sé út á ísinn.

16. gr.

Um jarðrask og aðrar framkvæmdir.

Ekki má gera jarðrask, s.s. skurði í gangstéttir, götur eða torg sveitarfélagsins né raska þeim á annan hátt, nema með leyfi bæjaryfirvalda. Að verki loknu skal færa það í samt lag, sem raskað var. Þegar gerður er skurður í gangstétt, skal sá, sem verkið vinnur, sjá um að tryggja öryggi gangandi vegfarenda og annarra, s.s. með því að sjá fyrir göngubrautum og tryggja að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann, s.s. með ljósum, glitmerkjum o.þ.h., þegar dimmt er. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi verði.

Að öðru leyti geta bæjarstjórn og lögreglustjóri gert þær ráðstafanir er þykja þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Lögreglustjóri getur bannað umferð um götur að nokkru eða öllu leyti, meðan á verki stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Einnig getur hann ákveðið að skurðir í götur séu byrgðir og uppgröftur fjarlægður, þannig að umferð sé óhindruð um göturnar á þeim tíma, sem ekki er unnið, svo sem að næturlagi og um helgar. Þá geta bæjarstjórn og lögreglustjóri, ef þau telja framkvæmdir dragast um

of, látið setja í samt lag það, sem raskað var, á kostnað þess, sem verkið átti að vinna, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar.

17. gr.

Um töku jarðefna.

Hvers kyns umtalsverð taka jarðefna og tilfærsla jarðefna eða annað jarðrask er almennt óheimil innan sveitarfélagsins, þ.m.t. í fjörum, nema með samþykki landeiganda og/eða umráðamanns lands, bæjaryfirvalda og eftir atvikum hafnarstjórnar.

18. gr.

Um losun úrgangs.

Losun hvers kyns úrgangs, sorps og annars af því tagi er bönnuð innan sveitarfélagsins nema á stöðum sem ætlaðir eru til þess og bæjarstjórn vísar á til þeirra nota.

Losun jarðefna í þéttbýli er bönnuð, nema á stöðum sem ætlaðir eru til þess og bæjarstjórn ákveður.

19. gr.

Um byggingarframkvæmdir og niðurrif mannvirkja.

Þegar hús eða annað mannvirki er byggt, rifið, endurbyggt eða flutt, er eiganda eða verktaka skylt að leita eftir fyrirmælum lögreglustjóra, til að forðast farartálma, hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Girðingar, sem hafa verið reistar vegna mannvirkjagerðar, skal fjarlægja, þegar þeirra er ekki lengur þörf.

Þegar hús eða annað mannvirki brennur, það fjarlægt eða rifið burt, án þess að annað sé byggt í staðinn, er eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi af því hætta, óþrifnaður eða óprýði.

20. gr.

Um leyfisskyldu fyrir byggingarframkvæmdum.

Óheimilt er að grafa grunn, reisa hús, rífa hús eða breyta því eða notkun þess eða gera önnur þau mannvirki, sem áhrif hafa á útlit umhverfis, nýtingu lóða, grundvöll gjaldtöku og skatta o.s.frv., nema að fengnu leyfi byggingar- og skipulagsnefndar, sbr. ákvæði skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997.

Framangreint bann tekur til hverskonar mannvirkja og hluta sem nýttir eru sem mannvirki eða hús. Bann þetta tekur því til lausra húsa, skúra, gáma o.s.frv., þegar notkun þeirra er augsýnilega ekki í samræmi við eðlilega notkun og tilgang þeirra eða þeirra svæða, þar sem þeim hefur verið komið fyrir.

Heimilt er að láta farga slíkum hlutum eða fjarlægja þá, á kostnað eigenda og/eða lóðarhafa, ef hann sinnir ekki fyrirmælum byggingaryfirvalda um að fjarlægja þau mannvirki eða hluti, sem um ræðir í þessari grein, sbr. 39. gr. samþykktar þessarar og VI. kafla skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997.

III. KAFLI
Um ökutæki, umferð o.fl.

21. gr.

Almennar reglur varðandi umferð á almannafæri.

Enga atvinnu sem tálmar umferð má reka á almannafæri.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það er hindrar umferð eða veldur hættu.

Vöru- og flutningabifreiðum, sem eru meira en 3,5 tonn að leyfðri heildarþyngd og

hópbifreiðum sem eru meira en 5 tonn að leyfðri heildarþyngd, má ekki leggja á götum, einkalóðum í íbúðahúsahverfum eða almenningsbifreiðastæðum sveitarfélagsins, nema þau séu til þess ætluð. Bann þetta gildir einnig um hvers konar vinnuvélar og dráttarvélar, án tillits til þunga þeirra. Bæjarstjórn getur veitt undanþágu frá banni þessu og skal þá afmarka og merkja sérstaklega þá staði, sem undanþágan nær til. Undanþágan getur auk staðsetningar tekið til ákveðinna tímabila.

Stöður hjólhýsa, húsbíla, báta, flutningavagna, hestaflutningsvagna og þess háttar tækja eru bannaðar á götum og almenningsbifreiðastæðum, ef þau þykja valda íbúum ónæði.

22. gr.

Takmörkun á umferð stórvirkra vinnuvéla.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð stórvirkra vinnuvéla, vörubifreiða eða annarra bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð er álitin hættuleg eða til sérstakra óþæginda fyrir aðra umferð.

23. gr.

Bann við umferð tiltekinna farartækja í þéttþýli.

Öll umferð torfærutækja, s.s. vélsleða, fjórhjóla, snjóbíla o.þ.h. er bönnuð innan þéttbýlis í sveitarfélaginu og á öðrum þeim svæðum í umdæminu, þar sem slíkt bann kann að verða auglýst sérstaklega. Þó skal eigendum slíkra ökutækja í undantekningartilfellum og þegar aðstæður leyfa heimilt að aka frá heimilum sínum út úr bænum stystu leið og til baka aftur að lokinni ferð. Sama á við um eldsneytistöku. Við slíkan akstur í þéttbýli skal gæta ýtrustu varkárni og haga honum þannig að ekki stafi af hætta eða ónæði fyrir íbúa. Hámarkshraði torfærutækja við þessar aðstæður skal vera 30 km á klukkustund.

24. gr.

Takmörkun á gangi bifvéla.

Aflvélar kyrrstæðra bifreiða og vinnuvéla sem ekki eru í annarskonar notkun, er óheimilt að hafa í gangi eða skilja eftir í gangi lengur en tvær mínútur, svo komast megi hjá loftmengun og hávaða á almannafæri og annars staðar þar sem ætla má að slíkt valdi óþægindum.

25. gr.

Skyldur farmflytjenda.

Þeir, sem flytja hvers konar farm um götur og þjóðvegi sveitarfélagsins, skulu gæta þess vandlega að ganga þannig frá honum, að ekki valdi óþrifnaði eða hættu. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða losun, er stjórnanda flutningstækisins skylt að hreinsa það upp þegar í stað.

26. gr.

Afgreiðsla þjónustubifreiða o.fl.

Afgreiðslu fyrir þjónustubifreiðar eða bifreiðasölur má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem byggingar- og skipulagsnefnd hefur samþykkt til slíkra afnota. Nefndin getur takmarkað leyfið við tiltekinn tíma og tiltekinn fjölda bifreiða og sett önnur þau skilyrði, sem þurfa þykir.

27. gr.

Um börn í umferðinni.

Börn yngri en fimmtán ára skulu nota hlífðarhjálm við hjólreiðar.

Á götum, eða annars staðar þar sem hætta getur stafað af, má ekki hindra umferð með skemmtunum eða leikjum.

IV. KAFLI
Um götuspjöld, húsnúmer og önnur opinber skilti.

28. gr.

Um nöfn á götum.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp skilti með þeim, þar sem þurfa þykir, s.s. við gatnamót og á fasteignir.

Húseigendur skulu merkja hús sín greinilega með húsnúmeri og eftir atvikum bókstöfum eða nafni þar sem það á við, á götuhlið eða öðrum áberandi stað, vegfarendum og þjónustuaðilum til glöggvunar.

Húseigandi skal sjá um allt venjulegt viðhald á merkingum á húsi sínu.

29. gr.

Um meðferð opinberra skilta.

Óheimilt er að skemma, fjarlægja eða á annan hátt eiga við opinber skilti eða aðrar opinberar merkingar sem komið hefur verið fyrir innan stjórnsýsluumdæmis sveitarfélagsins.

Óheimilt er að skemma, fjarlægja eða á annan hátt eiga við opinberar auglýsingar sem settar hafa verið upp af hálfu sveitarfélagsins.

V. KAFLI
Um verslun, veitingahús, skemmtanahald og knattborðs- og leiktækjastofur.

30. gr.

Um sölu varnings.

Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi háð þeim skilyrðum sem fram koma í ákvæðum verslunarlaga, og ákvæðum sem bæjarstjórn kann að setja um farandsölu í samþykkt sbr. 7. gr. laga um verslunaratvinnu nr. 28/1998.

Blöð, bæklinga, aðgöngumiða, happdrættismiða, merki og annað þessu skylt má hver sem er selja, en áskilið er að sótt sé um leyfi bæjaryfirvalda ef ætlunin er að vera með aðra farandsölu á almannafæri. Í umsókn um leyfi skal greint frá staðsetningu og því hvernig staðið verður að sölunni á annan hátt.

31. gr.

Um slit á skemmtunum.

Um slit á skemmtunum og öðrum samkomum fer að lögum sem gilda á hverjum tíma eða reglum sem settar eru samkvæmt þeim, nú reglugerð nr. 587/1987, sbr. reglugerð nr. 178/1999. Allir gestir skulu hafa farið út eigi síðar er 1/2 stundu eftir að lokað er, nema gestir á gististöðum, sem hafa þar náttstað eftir lokunartíma.

Sama regla gildir um slit á skemmtunum sem fram fara á veitingastað sem leyfi hefur til áfengisveitinga samkvæmt áfengislögum, nema bæjarstjórn ákveði að binda leyfi til áfengisveitinga sérstökum skilyrðum um opnunartíma.

Heimilt er að reka heimsendingarþjónustu allan sólarhringinn.

32. gr.

Um skyldur þeirra sem standa fyrir skemmtunum.

Hver sá sem rekur veitinga- eða gististað, leikhús eða annað samkomuhús, eða heldur almenna skemmtun eða sýningu, skal sjá um að allt fari þar vel fram og að starfsemin valdi ekki nágrönnum eða vegfarendum ónæði.

33. gr.

Um opnunartíma sölubúða.

Opnunartími verslana og annarra þjónustufyrirtækja er frjáls að því marki er heimilt er að lögum sem gilda á hverjum tíma eða reglum sem settar eru samkvæmt þeim.

Bæjarstjórn getur takmarkað opnunar- eða þjónustutíma hjá einstökum aðilum, sbr. lög nr. 17/1936 um samþykktir um lokunartíma sölubúða.

34. gr.

Reglur um útivistartíma og skyld atriði.

Um útivistartíma barna og unglinga, aðgang þeirra að dansleikjum og öðrum skemmtunum og önnur atriði er lúta að öryggi þessara aldurshópa í sveitarfélaginu gilda reglur X. kafla barnaverndarlaga.

Bæjarstjórn getur þó með sérstakri samþykkt breytt reglunum til rýmkunar hvað varðar aldursmörk og tímasetningar varðandi útivistartíma.

35. gr.

Um takmarkanir á aðgangi að leiktækjum.

Óheimilt er að selja börnum innan 14 ára aðgang að leiktækjum í leiktækjasölum. Miðað skal við fæðingarár. Börnum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur að söfnunarkössum. Starfsmenn leiktækja- og spilastofa skulu ekki vera yngri en 18 ára. Leiktækjaspila- og knattborðsstofur má reka frá kl. 12.00 - 23.30 daglega.

36. gr.

Um takmarkanir á sölu efna sem fallin eru til misnotkunar.

Eigendur bensínstöðva, og aðrir verslunareigendur skulu ekki selja börnum eða unglingum, kveikjaragas eða önnur þau rokgjörnu efni, sem fallin eru til misnotkunar, ef minnsti vafi leikur á því í hvaða skyni óskað er eftir kaupum á efninu, sbr. reglugerð nr. 196/1987 um takmörkun sölu á kveikjaragasi.

VI. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, viðurlög við brotum o.s.frv.

37. gr.

Um gildissvið.

Samþykkt þessi gildir fyrir sveitarfélagið sem jafnframt er stjórnsýsluumdæmi sýslumannsins á Höfn. Hana ber að túlka með hliðsjón af gildandi lögum og reglum hverju sinni, s.s. almennum hegningarlögum, skipulags- og byggingarlögum, umferðarlögum, vopnalögum, lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir o.s.frv.

38. gr.

Refsiákvæði.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum og skulu refsimál rekin að hætti opinberra mála

Hagnaður sá, sem sakborningur kann að hafa haft af athæfi sínu og enginn einstakur maður eða lögpersóna á löglegt tilkall til, skal gerður upptækur og renna, auk sekta, í ríkissjóð.

Ef kenna má yfirsjón barns skorti á hæfilegri umsjá foreldris eða þess, sem gengur barninu í foreldris stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina.

39. gr.

Önnur viðurlagaákvæði.

Ef einhver lætur það ógert sem er skylda hans samkvæmt lögreglusamþykkt þessari eða reglum sem settar eru samkvæmt þessari lögreglusamþykkt, má lögreglustjóri láta gera það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hindra að vanrækslan valdi tjóni.

Kostnaður við þetta greiðist af þeim sem ábyrgð ber. Sama er um kostnað af ráðstöfun sem lögreglustjóri gerir til þess að hindra fyrirhugaða athöfn eða stöðva athöfn sem ekki er að fullu lokið en bönnuð er með lögreglusamþykkt þessari eða samkvæmt henni. Ef sá sem ábyrgð ber reynist eigi fær um að greiða slíkan kostnað, greiðist hann úr ríkissjóði.

40. gr.

Gildistaka.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Hornafjarðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum um lögreglusamþykktir nr. 36, frá 18. maí 1988, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er numin úr gildi í sveitarfélaginu lögreglusamþykkt fyrir Austur-Skaftafellssýslu nr. 76/1969.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 22. febrúar 2000.

F. h. r.
Björn Friðfinnsson.

Arnar Þór Jónsson.

18. febrúar 2000 Nr. 130

REGLUR

um innkaup og sölu áfengis og skilmálar í viðskiptum við birgja.

1. Reglur um flokka áfengis.

1.1 Áfengi er deilt í 5 söluflokka:[1)]
Kjarna
Reynsluflokk
Sérflokk
Mánaðarflokk
Sérpantanir

1.2 Í kjarna eru sölutegundir (vörunúmer)[1)] sem flust hafa úr reynsluflokki í kjarna og vörur sem voru í þeim flokki 1. mars 1994 og eigi hafa fallið úr kjarna samkvæmt ákvæðum reglna ÁTVR um innkaup og sölu áfengis. Kjarninn er endurmetinn í mánuði hverjum. Um brottfellingu vöru úr kjarna fer eftir ákvæðum tl. 1.10. Birgðir sölutegundar, sem felld hefur verið úr kjarna, má selja sem um vöru í kjarna væri að ræða. Séu tvær eða fleiri sölutegundir sömu áfengistegundar[1)] boðnar til sölu og

[1)] Sjá orðskýringar í tl. 1.13.